

IXV B 47

9388

III. RENISSIMI ATQ; POTEN-
TISSIMI

PRINCIPIS
VLADISLAI IV.

Magni Polonorum ac Svecorum

REGIS

Borussorum Ducis, &c. &c.

Pii, Felicis, Inclyti

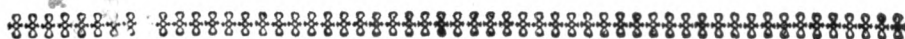
Triumphatoris semper Augusti

SOLENNIS

In Urbem Borussiae Primariam

THORVNIAM.

INGRESSUS.

THORUNII,

Excudebat FRANCISCUS Schnellbois.

Anno M. DC. XXXV.

Domine in virtute tua latificabitur Rex & super salutare
tuum exultabit vehementer. Desiderium cordis ejus
tribuisti ei, & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.
Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: po-
suisi in capite ejus coronam de lapide pretioso. Magna
est gloria ejus in Salutari tuo: gloriam & magnum
decorem impones super eum. Quoniam dabis eum in
benedictionem in seculum seculi: latificabis eum in gaudio
cum vultu tuo. Quoniam Rex sperat in Domino: & in
misericordia altissimi non commovebitur.

QVanto opere gavisus sit Populus universus Thorunensis, compos læti huius nuncii factus, Regem Suum de Oriente & Septentrione gloriose triumphanrē, Civitatem hanc Borussię primariam perere; vel ex hoc intelligi potest, quod concepti ex ea re, gaudii vis, non contenta privatis cancellis includi, in occursum S^r. R^a. Mis. totam sese effuderit: Constituto enim à S^a. R^a. M^{te}. Sui in hanc Urbem ingressus, felicissimo & auspiciatissimo xiii. Januarii die, cum & ipse Sol antea per multas Septimanas nubibus obductus, discusso eo ipso tempore radiis Suis tristici imaginis terrore, lætum aliquid, nostrum nimirum SOLEM Regem VLADISLAUM Urbi adfuturum nunciasset; confestim ut eo honorificentior Magni & Cari Principis foret exceptio, plurima quæ adventum Ipsius cohonestarent, parabantur, Parietes atq; fenestræ longo tractu preciosissimis peripetasmatis, exornatæ. Tormenta bellica in vallo & propugnaculis Urbis disposita. Exstructus magnæ molis Arcus Triumphalis. Instituta aliquot agmina exercitus è Civium numero, rursus eadem distincta in equestres & pedestres phalanges atq; cohortes, quarum pars S^r. R^a. Mis. obviam procedere parabatur, pars in propugnaculis & viis publicis locabatur. Summa, nullis Senatus Populusque sumptibus ad cohonestandum tantum Principem pepercit nec quod ad gloriæ ipsius magnitudinem pertineret, quicquam omisit. Cum itaque omnia apprime apparata, S^r. R^a. Mis. adventui inhiarent desiderioque maximo visendi Illius expectatissimi vultus tenerentur, nuncium allatum Sm. R^m. M^{tem}. loco ubi noctem feliciter transegit, pedem movisse, rectaq; versus Urbem viam instituisse: Cives hoc animadverto, mirum, quantum non allati istius gaudii insolentiâ exultarunt: nil nisi diffusissimam hilaritatem, non nisi vota loquuti; adeò ut congratulantium & applaudentium vocibus ipsum

Coelum reboare quasi audiretur. Plebis turmæ totiusque vulgi utriusque; Sexus innumerabilis multitudo plateas implevit. Desiderium videndi Regem alios teeta conscendere, alios pendere regulis fecit. Omnes fenestræ omnes rimulæ sat spectatorum sustinebant. Missi interea duo è numero Senatus ut R^m. M^{tem} nomine Civitatis salutarent qui milliare unum extra Civitatem prope fines ejusdem proVecti S^m. R^m. M^{tem} inibi expectabant; Hos sequebantur tres cohortes equitum, quælibet sub vexillis Centuriata, quarum singulæ, ordine, lacinia-tim, militari gressu in occursum S^x. R^x. M^{tis} una cum DD. Able-gatis procedentes non longe à finibus, in aprico & equitabili campo adventum Serenissimi præstolatæ sunt. Paulo post apparuit Sa. R^a. M^{ras} cum Illustrissimo ac Splendidissimo Palatinorum aliorumque Regni Senatorum, Officialium, atque Au-licorum comitatu, Stationique equitum appropinquans & omnes obvios sibi venerabundos cernens substitit quem instar omnium ita affatus Nobilis ac Spectabilis Dn. SALOMON SCHULCZ.

Sacra ac Serenissima R. Ma- jestas Dñe. Dñe. Clementif- sime.

I Audabili semper cessit uti-
litati fidelibus subditis decens &
sincera Principum Suorum vene-
ratio, externis etiam pro rei & oc-
casionis exigentia, factis conte-
stata. Ea enim & illorum erga
Principes interioris affectus monumentum, & ho-
rum erga subditos intensioris amoris esse solet inci-
tamentum. Nunquam non eam summæ curæ
fu-

fuisse Civitati Thorunenſi, à prima inde, eaq; Spontanea ad inclytum Poloniae Regnum acceſſione libri memorandorum ejus teſtantur, eademq; etiamnum etſi opum magnificentia & virium robore multis, pio certe in Principes ſuos affectu nemini cedit. Poſtquam igitur Senatui Civitatis ejus innotuit Sereniſſ. R. M. Veſtram iter ſuum hãc verſus dirigere, noluit fidem recenti juramento firmatam, muris vallisq; Civitatis terminari, ſed adventanti ad fines ditionis Suæ, S. R. M. Vrä nos è medio ſui delectos obviam progredi, ejusdemq; fidei integritatem, cum humilima obſequiorum ſuorum promptitudine hic conteſtari juſſit, ut oſtenderet, nihil ſe domi tam charum, nihil foris tam amplum habere, quod non Clementiſſimæ liberalitati Divorum Poloniae Regum acceptum ferat, quodq; tutelari S. R. M. Veſtræ non lubens committat præſidio. Nec immerito: Videt enim feliciffima forte geri quæ S. R. M. Veſtræ prudentiſſimo reguntur imperio. Ut reliqua taceamus, teſtes ſunt res S. R. M. heroica fortitudine, ac prudenti celeritate in Oriente æquè atq; Septentrione præclare ac feliciter geſtæ, quæ præter cætera S. R. M. Veſtræ ceſſiſſimi nominis gloriam omni æternitati conſecrant. De quibus, uti R. Majeſtati Veſtræ Senatus & tota Civitas Thorunenſis ex animo gratulatur, ita divinum Numen ardentibus votis implorat, ut quam in pacandis illis Regni finibus indulſit, eandem S. R. M. Vrä conatibus, circa has partes occupatis, benigniſſimam felicitatis adſpiret auram, quo nobis

quoque aurea pax refulgeat, adeoque universum
Poloniæ Regnum undiquaque desiderata corone-
tur quiete. Nunc verò S. R. M. Vestram eâ qua
debet animi submissione ac reverentia ad Civitatem
invitat Senatus Populusque Thorunensis cum de-
siderio S. R. M. Vestræ felicissimum augustissimum-
que adventum præstolans, reliqua ibidem & debi-
tæ venerationis, gestientisque super triumphis
Sereniss. Reg. Majestatis Vestræ conceptæ lætitiæ
exhibiturus monumenta.

Finito sermone S. R. M. adhæc vicissim, Reverendissi-
mum Dñum. PETRUM GĘBICKY Secretarium Majorem,
Gratissimum sibi esse congratulantis Civitatis hujus occur-
sum acceptissima quibus se prosequitur officia: Nihil quod
norit pertinere ad conservandam & amplificandam Civita-
tem, omitturam, solita ipsam semper gratia amplexuram, re-
spondere jussit. Vix talia Reverendissimo Dño. Secretario
ad finem perducente factus illico multarum tubarum & tym-
panorum applausus. Ipsa S. R. M. ludicra equitum velitatio-
ne recreabatur. Dum vero jam paululum ultra medietatem
Cœli Sol processisset, S. R. M. equo generoso insidens ingenti
cum comitatu cohortibus Civitatis à R. M. primis equitanti-
bus ad suburbia pervenit, mox hujus rei accepto signo ma-
chinæ majores æneæ, longa serie in fortalio Urbis dispositæ
tonitruationes Suas effuderunt. Veniens postmodum
SERENISSIMUS in conspectum Civitatis, à toto Senatu
qui jam ad Vallum Urbis præstolabatur honorificentissime per
Secretarium MATTHIAM RICHTER verba in hunc mo-
dum facientem salutatus est.

Sacra

Sacra ac Serenissima Regia
Majestas Domine, Domine longe
Clementissime.

Quod unicum hactenus,
Civitas hæc maxime in votis habu-
it, ut S.R.M. Vrm. omnibus omni-
um Statuum & Ordinum suffra-
giis ad Augustissimum Paterni re-
giminis Solium, evectam, sacroq; Regni diademate
cinctam & in auguratam, primo quoq; tempore
intra moenia sua, salvam, prosperam & incolumem
salutare, oculisq; sibi suis coram venerari licuisset,
id nunc ex animi voto evenisse, DEO inprimis
Opt.Max. immortales agit gratias, sibi vero de tan-
ta felicitate gestientibus, & applaudentibus omni-
um Civium animis, mirum quantum gratulatur.
Invaluit enim jam opinio adversis quibusdam Ci-
vitatibus hujus Fatis accidisse, quod cum in tantis
omnium S. R. M. V. subditorum studiis, plurima
eorum pars augustissima S. R. M. Vrx præsentia
recreata, beataq; esset, hæc vna ferè omnium desi-
deratissimi Principis ac Domini sui conspectu diu-
tius carere, necesse habuisset. Nunc in ipso diu-
turnioris moræ tædio, præsentiq; S. R. M. Vrx ex-
pectatissimo adventu, tantum abest, Civitas hæc
fælicitati suæ aliquid hactenus detractum sentiat,
ut & eo ipso singulare quoddam Dei erga se agno-
scat beneficium: illudq; admirabili ejus providen-
tiæ,

tia, Sacrae vero ac Sereniss. Reg. Majest. Vrae, benignissimo fideri acceptum ferat. Posteaquam enim S. R. M. Vra, susceptis feliciter Regni gubernaculis, fracto fortiter Septentrione, pacato salubriter Oriente, **Rex Maximus Victor felicissimus, Triumphator gloriosissimus,** die hodierna Civitatem hanc ingrediatur: quis est, qui non intelligat? occulta quadam Fatorum dispositione, factum esse, ut, quo videndi Regem ac Dominum Suum Civitas hae maximo haecenus ardebat desiderio, illud non ante prudens largiretur Fortuna, quam S. R. M. Vram gloriosissimis victoriarum ac Triumphorum ornamentis, decoratam, Terris hisce Prussiae suspiciendam venerandamque exhibuisset, eoque ipso conceptam dudum Civitatis hujus laetitiam, perfectam prius, omnibusque numeris absolutam reddidisset. Veneratur hoc tam memorabile Civitatis Fatum in summa S. R. M. Vrae felicitate, Sp. Senatus, totaque Urbis hujus communitas: neque satis sibi ad contestandam, animorum suorum laetitiam, existimavit Sacrae ac Sereniss. R. M. Vrae in primo statim augustissimo frontispicio per Internuncios suos in occursum venire; quin & ipsa omnis totis effusa manibus ad S. R. M. Vrae pedes gratulabunda provolveretur. Et vero haud quicquam tale, quod vel S. R. M. Vra, cui se suaque omnia jam dudum de vovit, requirere, vel Civitas ipsamet dignum tanto Principe existimaret, majus quid invenit, quam ut hunc, quo
juxta

juxta Immortalem mortalibus in Terra Diis præstanti-
 us quid præstari nequit, devotissimi animi cultum
 humilime offerret. Dignabitur eandem Sacra ac Se-
 reniss. R. M. Vra paterna complecti, Regiaq; suscipere
 gratia: Civitas vero hæc in constanti debite fidei &
 humilime subjectionis studio, perpetuoq; erga S. R.
 M. Vram, & Inclytam Rempubl. obsequio semper
 annabit, durabit, perrennabit. Verum, ne prolixiori
 sermone S. R. M. Vre Sp Senatus molestus esse videa-
 tur, jam quod res est, S. R. M. Vre more majorum
 Claves portarum Civitatis humilimo animo offert,
 eoq; argumento, se, Civitatem, Cives, bona, Fortu-
 nas, vitam deniq; ipsam, & que vitâ chariora habet jura
 & libertates suas in augustissimum S. R. M. Vre si-
 num, fideliter reponit, eaque omnia, clementissimo
 R. M. Vre patrocinio humilime iterum atque
 iterum commendat. Divinam vero Majestatem,
 votis quibus potest ardentissimis precatur, ut S. R. M.
 Vre constantem corporis valetudinem, fortunatos
 rerum omnium successus, felicia fortunarum Regia-
 rum incrementa, vltiores de Hostibus triumphos,
 ac in primis hoc largiri Coelesti gratia dignetur; ut,
 quâ felicitate S. R. M. Vra Dominus noster Clemen-
 tiss. ditiones suas è duplici parte pacatas jam reddidit,
 eandem quoq; & in hac Regni parte pari successu ter-
 tiare, desideratissimamque afflictissimis hisce Terris
 Prusie tranquillitatem restituere valeat, memoran-
 dus in omne ævum Princeps pacificus, Rex
 maximus, Victor felicissimus, Trium-
 phator gloriosissimus. B Re-

Reuerendissimus Dñus Secretarius Ma-
 jor nomine S.R.M. vniuersum Senatum in
 hunc modum, vicissim resalutavit.

Quod sibi pridem Sacra R.M. Dominus Clementissimus, vel in privati Principis statu, de propensissimo hujus Civitatis studio pollicitus est, id hodierna die, cum illam & Regali dignitate effulgens, ac non minus bello quam pace gloriosus, ingreditur, cumulate agnoscit. Quid enim iste omnium Ordinum, populiq; effusissimus occurfus? quid gestiens animorum lætitia, vultibus impressa, ostendit? nisi syncerum & optimum erga Regium caput, fidæ Civitatis affectum, qui quidem constantissimæ fidei & obsequii contestatione, multo sese manifestius prodit.

Ac ut per benignis oculis S.R.M. hæc Senatus Thorunensis officia intuetur, ita grato Regioq; animo complectitur, existimatq; quidquid in significationem officii, ac publicæ lætitiæ argumentum institutum est, à singulari & optima voluntate Urbis esse profectum.

Gratulatio victoriarum & pacis, tam à Septentrione quam Oriente stabilitæ, non minus est jucunda & accepta eidem S.R.M. ita enim demum suscepti pro communi salute labores Regibus & Principibus dulces esse solent, cum eorum magnitudo in animis, &
 re-

recenti memoria Subditorum exsculpta, non obscura commemoratione celebratur. Quidquid vero utrobique gestum & confectum est, id S. R. M. non propriæ felicitati, non Vigilantiæ Regiæ, non Exercituum fortitudini, sed omnis felicitatis Authori, & Regnorum conservatori, DEO lubens & grata, it fertque acceptum.

Ut porro & in hanc oram Provinciamque, auream tranquillitatem inferat, quantum per adversæ partis contumaciam licebit, non postremæ S. R. M. curæ esse existiment, quod vel ex præsentia ad Eam adventu, facile conjici potest, quem nullo dato post tot laborum & maximorum itinerum jactationes ad quietem tempore, nihil aliud nisi maturandæ & restaurandæ pacis, studium elicit.

Quod autem statum & commoda hujus Civitatis attinet, ita sibi persvadeant, S. R. M. præcipuo eam favore complecti, ac cum multis ad id causis excite-
tur, tum illo in primis præclaro & memorabili ad posteritatem fortitudinis fideique exemplo, cum Hostem magna celeritate ad Urbem advolantem, murisque jam & Portis ferme potitum, imperterrito & infracto animorum viriumque robore propulsare non dubitavit, & ob magnam cladem jacturamque militum, frementi, retro cedendi imposuit necessitatem, ita multo gloriosius esse existimans, per fortitudinem masculam & fidem æviternum sibi & posteris decus comparare, quam per ignaviam, vel perfidiam Hosti sese transmarino turpiter referatis Portis, nefando exemplo, prostituere. Dignum facinus quod non modo in-
ani-

animis Regum, verum etiam in omnium Urbium ædificiis, tanquam magnæ virtutis & fidei monimentum, insculptum & expressum extet. Et quidem S. R. M. Civitatem insigni fide erga se & officio præstantem, non modo adventu suo recreare dignata est, sed etiam more majorum suorum, ac inprimis Regum VLADISLAORUM, qui ante alios felici quodam fato, benignius huic Provinciæ & Civitatib. varia munificentia fulserunt, cum ipse nomen tam beneficum & auspiciatissimum gerat, diversis beneficiis exornandam judicat. Quapropter quicquid ad tuenda Jura & Privilegia, ad augendas & amplificandas immunitates Civitatis pertinebit, id libenter, S. R. M. Dnus Clementissimus, de Regalis munificentia promptuario depromere, & impertiri dignabitur, tutelamq; & patrocinium Regale clementer Civitati pollicetur.

Jam vero dextram Suam Regiam, non minus victoriis insignem, quam augusta pace Inclytam exosculandam benigne Senatui Urbis porrigit, & Civitatis Portarumq; claves, quas demisso officio S. ac Ser. Reg. Mti consignerunt, reciproce S. R. M. constanti exploratæque fidei ac custodiæ earum tradit & committit, spe non dubia concepta, Magistratum, Civitatem hanc quam à Majoribus optimis institutis & moribus instructam acceperunt, non minus muris & vallorum præsidio servaturum, quam justitia aliisque Civilibus virtutibus, quæ potissimum fide constanti, & obsequio perpetuo erga Reges vinciuntur, firmaturum.

Cum

Cum hæc omnia peracta essent, & S. R. M. præequitantibus per multis Regni Senatoribus, tum etiam proxime Senatu Civitatis præeunte, in Urbem deducta Portæ triumphali appropinquaret, Aquilæ duæ in summitate ejusdem positæ, subtili artificio stridentibus alis, & capitum inclinatione adeoque strepitu quodam, lætitiâ quasi præ se ferentes, in omnes partes quo S. R. M. ibat circum agebantur. Angelus etiam sculptus è medio fornicis dependens sermo laureo transgredientem S. R. M. coronabat, Symphoniâs interea vicibus alternis, summo cum jubilo canticum recinentibus. Postea cum S. R. M. ad forum pervenisset, denuo machinæ æneæ tormentaq; bellica in Propugnadis disposita, repetita fulguratione intonarunt. Æneatores alii penes Equitum cohortes ad ferrea tympana alacrem sonitum fecere, alij ex Tabulato Arcus triumphales tubis, gravis horridiusque suum tarantara insonuere. Descendentem tandem S. R. M. Equo, quo Curiam Civitatis Solis Regibus Poloniæ hospirandis destinatam, intraverat, totus Senatus debitâ reverentiâ, in interius conclave introduxit: ubi postmodum S. R. M. fenestrâ prospicienti, cohortes singulæ, tam Equestres quam pedestres iterata ter explosione sclopetorum, tubicinibus etiam strenue officium persequentibus, valedixere.

Descriptio Arcus Triumphalis, In honorem Sereniss. Regiæ Majestatis erecti.

Compositus is erat ad formam Insigniorum Civitatis, tres Turres cum patente porta exprimentium: Ante cujus ingressum ex utraq; parte arbores in terram defossæ appensos varii generis fructus, arte sculptoria fabre factos, & propriis coloribus distinctos gestabant. Stabant præterea in quatuor columnis ex utraq; parte adolescentes habitu Romano induti, quorum singuli vexillum auro argentoque exornatum in manibus tenentes hoc quod illis inscriptum transeunte S. R. M. recitabant.

P R I M U S.

Maxime Rex salve, Rex Augustissime flore.

A L T E R.

Ingredere, en tibi Porta patet semperq; patebit.

T E R T I U S.

Vive, Jagellonio de sanguine furcule vive.

Q U A R T U S.

Vive valeque diu, O Fortunatissime Regum.

In prima Arcus turri versus plateam Culmens. ad dextram, erectus erat Leo exsurgens, Regni Svetici Emblema, sceptrum ungulis anterioribus tenens. Huic subscriptum PRÆSIDIO SUBDITIS: Ipsi autem Turri effigies ALEXANDRI Regis, infra eandem imago Regis SIGISMUNDI & inter has Aquila alba varia armorum genera sub pedibus habens, unoque pede lanceam ferro laureo infixam tenens additis verbis HIS TRIUMPHO, descripta erat. Inversa parte turris sub Leone hoc fuit TERRORI HOSTIBUS. Superiori ejus parti effigies VLADISLAI III. inferiori vero JOANNIS ALBERTI affixa, & in medio harum Aquila alba à Luna versus Solem volans, capite sertum unum laureum alterum ex foliis quercinis contextum ungulis pottans cum hac subscriptione SATIS INDE REPORTO depicta erat. Mediæ turris altitudini Aquila excere Cyprio facta totaque argento obducta, aliis expansis, coronam inauratam capite gestans imposita stabat: In cujus pectore clypeolum S. R. M. insigne hæreditarium referebat. Subscriptio ejus fuit REX INCLYTE SALVE similis huic videbatur descripta Aquila in ipsa turri, & quidem corolla laurea Aureoq; vellere circumdata. Tertiæ turris summitas sinistra, sustinebat Aquilam nigram quæ expansis alis coronam deauratam collo gerens, exinde brachium ferreum ense fulgido subjectis his verbis, PRO LEGE ET GREGE, exerebat. Ipsa turris in superiore parte effigiem SIGISMUNDI A. paulo inferius SI-

SIGISMUNDI III. imaginem representabat. *Aquila* etiam inter has picta, coronam lauream uno pede, altero strictum gladium cum inscriptione TUEBOR, tenebat. Ejusdem turris alteræ parti sub *Aquila* interta hæc verba fuere. PRO ARIS ET FOCIS. In ipsa vero turri effigies VLADISLAI JAGELLONIS sub illa CASIMIRI III. locatæ sunt. Intermedium harum obtinebat Emblema, *Aquila* nimirum candida in aëre pendens unoque pede coronam lauream altero quercinam tenens è nubibus autem manus eminebat, quæ *Aquilæ* sertum tertium è variis floribus textum, adjectis verbis. SUCCEDAT TERTIA, porrigebat. Infra turres porro circum circa exstructum erat tabulatum elegans immixtis columnis ligneis marmoreo colore tinctis; Huic sustentando positæ quatuor Doricæ & quatuor Corinthiæ majores Columnæ cum pedali suo fundamento terram usque attingentes, literis sequentibus aureis inscriptis, VICTORIÆ, PACI, BONÆ SPEI, FAMÆ. Super portam versus plateam Culmen. sequentes versus graphice depicti legebantur.

VLADISLAE Tuæ Rex felicissime gentis
 Qualem JAGELLI non tulit ante Domus,
 Moschoviæ victis felici Marte triumphas
 Armis, victori quæ tibi victa dedit.
 Arma dedit supplex, & supplex foedera Pacis
 Obtinuit sancta perpetuanda fide.
 Non DEUS hoc voluit largiri providus unquam
 Quod nunc auspiciis fata dedere tuis,
 Idem perficiet Tua nec fortuna negabit.
 Quò tibi quod partum tu tuearis idem.

Versus Curiam vero sic exstabant.

VLADISLAE Tui Rex Augustissime Regni,
 Qualem non facile Lechica terra dabit.
 Dum tua Moschoviam victrix Fortuna peragrat.
 Non dubitat bellum Turca movere ferox.
 Bellum, sed bellum, Regnoq; tibiq; decorum.
 Bellum quod Pacis bella trophæa tulit.
 Hinc capit ille tuus, quo non pugnatio alter
 Ales in Imperio ferta secunda tuo.
 Quod si perfectum trinum omne; corona precamur
 Succedat trino tertia pro merito.

Ex medietate fornicis dependebat *Angelus* sculptus deauratus sertum recens laureum ambabus tenens manibus. In fornicis arcu effixi erant tres clypei & utraque parte portæ, in quorum uno versus plateam Culmensis tria Civitatis insignia in altero versus Curiam itidem tres clypei. *Aquila* nempe candida Regni *Poloniæ*, *Aquila* nigra Terrarum *Prussiæ* & insignia Regni *Sveciæ* cum tribus coronis depicti erant. Ad latera præterea Portæ *Triumphalis* erectæ fuerunt duæ tabulæ, quarum altera quæ duabus figuris *PACIS* & *UBERTATIS* erat inserta, talia continebat.

THORUNIA DE S.R.M. INGRESSU.

Rege VLADISLAO veniente THORUNA
 resulto.

Rege VLADISLAO nil nisi læta paro.

Re-

Rege VLADISL AO nondum præsente THO-
RUNA.

Nil nisi tristis eram, nil nisi moesta fui
Sæpius angebar minitantis imagine belli,
Conscia Mavortis quam gravis ardor erat.
Imprimis rapido, mihi rursus ab igne timebam
Undique, qui muros cinxerat ante meos.
Sed nunc adventu Regis recreata repelli,
Credo pacifera talia posse manu.
Illa nempe manu; duplici quæ parte quietum
Reddidit imperium tertiet heic ut idem
Annuat ô votis si Dia Potentia, Regis
Annuat & factis hem mea salva salus?

*APOSTROPHE AD CIVITATEM
THORUNENSEM.*

Porta Borussorum, felix ô porta THORUNUM.
Pande tuas portas: Rex VLADISLAUS adest.
Ecce Trium Regum mercatu plurimus hospes
Dum properat QUARTUS REX VLADE-
LAUS adest.
Dent sua, quæ donare solent, Trini tria Reges
Quartum quod donet REX VLADELAUS
habet.
Pande tuas portas felix ô Porta THORUNUM
Qui tibi det pacem REX VLADELAUS erit.

Secunda vero tabula huic è regione posita sequentia expri-
mebat.

VLA.

VLADISLAVO QVARTO.

*Magnorum Majorum
Divorum Polonia Regum*

SIGISMUNDI III. SIGISMUNDI II. SIGISMUNDI I.
ALEXANDRI III. JOHANNIS ALBERTI, CASIMIRI III,
VLADISLAI III. VLADISLAI IAGELLONIS.

SURCULO

PRINCIPI OPTIMO MAXIMO.

Auspiciis Regis Regum
primum

Legitima Successione

Svecorum, Gothorum, Vandalorum

HÆREDITARIO

mox

Liberis Liberæ Gentis vocibus

ELECTO AC DIADEMATO

POLONIÆ REGI,

Magno Duci Lithvaniæ, Russiæ, Prussiæ,

Masoviæ, Samogitiæ, Livoniæ, &c. &c.

Patri Patriæ,

Felici Pio Clementi,

Post res in Moschovia feliciter gestas, & tum ibi tum

paullo post cum Imperatore Turcarum

Pace perpetim pacta,

Primariam hanc Civitatum Borussiæ,

Felici ac prospero tertianæ pacis omine

INGREDIENTI

S. P. Q. T.

Humili ac devota mente

P. P.

Anno quo

Prosper ThorVnlaM ReX VLaDIsLáVs InIVIt.

Circa utramq; partem hujus tabulæ erectæ fuerunt duæ imagines Victoriæ & Famam repræsentantes, quarum altera Fama nimirum tres tubas inflans, unâ confectam Pacem Moschoviticam alterâ Turcicam nuntiavit, tertiâ vero emissis saltem aliquot literulis Borussicæ etiam tranquillitatem ominabatur.

Sospitet hoc omen. DE US Ter. Opt. Maximus efficiatque ut S. R. M. Dominus noster clementissimus ea quæ fracto Septentrione devicto Oriente, trophæa bina, retulit, restituta huic etiam afflictissimæ Provinciæ Pace, tertiet, celebrandus per multa secula,

**Victor, Liberator, Triumphator,
Felicissimus, Gloriosissimus.**

